ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 26ης Ιανουαρίου 2023 *

«Αίτηση αναιρέσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Διαδικασία διορισμού σε θέση διευθυντή – Ανακοίνωση κενής θέσης και ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης – Απόρριψη υποψηφιότητας και διορισμός άλλου υποψηφίου – Πλημμελής διαδικασία πρόσληψης – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Διαφάνεια – Ίση μεταχείριση»

Στην υπόθεση C-613/21 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε την 1η Οκτωβρίου 2021,

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από την C. González Argüelles και τους R. Schiano και I. Terwinghe,

αναιρεσείον,

όπου ο έτερος διάδικος είναι ο:

Fernando Carbajo Ferrero, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από την L. Levi, δικηγόρο,

προσφεύγων-ενάγων πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Safjan, πρόεδρο τμήματος, N. Jääskinen και M. Gavalec (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: L. Medina

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 22ας Σεπτεμβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 14ης Ιουλίου 2021, Carbajo Ferrero κατά Κοινοβουλίου (Τ-670/19, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2021:435), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, ακύρωσε την απόφαση του Κοινοβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 2018, με την οποία είχε απορριφθεί η υποψηφιότητα του Fernando Carbajo Ferrero και είχε διοριστεί άλλος υποψήφιος, ο Α, στη θέση του Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης της Γενικής Διεύθυνσης Επικοινωνίας του Κοινοβουλίου (στο εξής: επίδικη απόφαση), και, αφετέρου, υποχρέωσε το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον νυν αναιρεσίβλητο το ποσό των 40 000 ευρώ, ως αποζημίωση για την αποκατάσταση υλικής ζημίας.

Το ιστορικό της διαφοράς

2 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 1 έως 18 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και μπορεί να συνοψισθεί ως ακολούθως για τις ανάγκες της παρούσας διαδικασίας.

3 Ο F. Carbajo Ferrero ανέλαβε υπηρεσία στο Κοινοβούλιο στις 21 Απριλίου 1986 ως μόνιμος υπάλληλος. Άσκησε δε διάφορα καθήκοντα εντός του Κοινοβουλίου στους τομείς του Τύπου, της ενημέρωσης, του πολιτισμού και των μέσων ενημέρωσης.

4 Με σκοπό την πλήρωση της θέσης Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης στη Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας (στο εξής: Διευθυντής Μέσων Ενημέρωσης), το Κοινοβούλιο δημοσίευσε στις 27 Φεβρουαρίου 2018 ανακοίνωση κενής θέσης βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ανακοίνωση κενής θέσης). Η προθεσμία για την υποβολή υποψηφιοτήτων έληγε στις 23 Μαρτίου 2018. Ο F. Carbajo Ferrero ανταποκρίθηκε στην ανακοίνωση κενής θέσης στις 22 Μαρτίου 2018.

5 Το Κοινοβούλιο έλαβε τρεις αιτήσεις υποψηφιότητας στο πλαίσιο της ανακοίνωσης κενής θέσης. Ωστόσο, για να διευρύνει τις δυνατότητες επιλογής για την κάλυψη της θέσης του Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης, δημοσίευσε στις 27 Μαρτίου 2018 ανακοίνωση για την πλήρωση θέσης με μετάθεση, βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ανακοίνωση για την πλήρωση θέσης με μετάθεση). Επιπλέον, στις 13 Απριλίου 2018 το Κοινοβούλιο δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2018, C 132 A, σ. 1) (στο εξής: ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης).

6 Η ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης όριζε ως καταληκτική ημερομηνία υποβολής υποψηφιοτήτων την 27η Απριλίου 2018. Συνολικά υπέβαλαν αίτηση δεκαέξι υποψήφιοι, εκ των οποίων οι τρεις ανταποκρίθηκαν στην ανακοίνωση κενής θέσης, ένας ανταποκρίθηκε στην ανακοίνωση για την πλήρωση θέσης με μετάθεση και οι υπόλοιποι δώδεκα ανταποκρίθηκαν στην ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης. Αίτηση υποψηφιότητας υπέβαλε, μεταξύ των υποψηφίων αυτών, και ο Α, ανταποκρινόμενος στην ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης στις 26 Απριλίου 2018.

7 Από την 1η Ιουνίου 2018, ημερομηνία κατά την οποία δεν είχε ακόμη πληρωθεί η θέση του Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης, ανατέθηκαν στον F. Carbajo Ferrero προσωρινά καθήκοντα στη θέση αυτή για να διασφαλιστεί η αδιάλειπτη λειτουργία της Διεύθυνσης Μέσων Ενημέρωσης.

8 Στο πλαίσιο της διαδικασίας διορισμού του Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης, συγκροτήθηκε συμβουλευτική επιτροπή για τον διορισμό ανωτέρων υπαλλήλων (στο εξής: συμβουλευτική επιτροπή), σύμφωνα με την απόφαση του Προεδρείου του Κοινοβουλίου (στο εξής: Προεδρείο), της 16ης Μαΐου 2000, για τον καθορισμό των σταδίων της διαδικασίας επιλογής ανώτερου στελεχικού δυναμικού, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση του Προεδρείου της 18ης Φεβρουαρίου 2008 (στο εξής: απόφαση για τον καθορισμό των σταδίων της διαδικασίας).

9 Κατά τη συνεδρίασή της στις 4 Οκτωβρίου 2018, η συμβουλευτική επιτροπή θέσπισε κριτήρια για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων (στο εξής: κριτήρια συγκριτικής εξέτασης). Βάσει των κριτηρίων αυτών, η συμβουλευτική επιτροπή κατάρτισε έναν κατάλογο υποψηφίων και υπέβαλε στο Προεδρείο σύσταση σχετικά με τα πρόσωπα που θα έπρεπε να κληθούν σε συνέντευξη. Το Προεδρείο ενέκρινε ομόφωνα τη σύσταση αυτή. Μεταξύ των υποψηφίων που κλήθηκαν σε συνέντευξη καταλέγονταν ο F. Carbajo Ferrero, ο οποίος είχε υποβάλει υποψηφιότητα για τη θέση που είχε προκηρυχθεί με την ανακοίνωση κενής θέσης, ο Α, ο οποίος είχε ανταποκριθεί στην ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης, και η Β, η μοναδική υποψήφια που είχε ανταποκριθεί στην ανακοίνωση για την πλήρωση θέσης με μετάθεση. Πριν από τη συνάντηση με τους εν λόγω υποψηφίους, η συμβουλευτική επιτροπή καθόρισε επτά ζητήματα ή θέματα για την εξέταση των υποψηφιοτήτων κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων και για την κατάταξη των υποψηφίων μετά το πέρας των συνεντεύξεων.

10 Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν στις 19 Νοεμβρίου 2018. Βάσει των συνεντεύξεων αυτών, η συμβουλευτική επιτροπή διαβίβασε στο Προεδρείο αιτιολογημένη έκθεση προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των υποψηφιοτήτων. Στην έκθεση αυτή οι υποψήφιοι κατατάσσονταν με σειρά επιτυχίας για τον προσδιορισμό των υποψηφίων που είχαν τα περισσότερα προσόντα για να καταλάβουν τη θέση του Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης, ήταν δε προσαρτημένη σε αυτή και σχετική σύσταση. Κατά τη συνεδρίαση της 10ης Δεκεμβρίου 2018, η συμβουλευτική επιτροπή πρότεινε τρεις υποψηφίους, κατά σειρά προτεραιότητας, για την πλήρωση της κενής θέσης, εκ των οποίων ο Α κατετάγη πρώτος, ο F. Carbajo Ferrero δεύτερος και η Β τρίτη. Το Προεδρείο, ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ), αποφάσισε να ακολουθήσει τη σύσταση της συμβουλευτικής επιτροπής και διόρισε τον Α στην επίμαχη θέση.

11 Στις 11 Δεκεμβρίου 2018 ο Γενικός Διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Επικοινωνίας του Κοινοβουλίου ενημέρωσε όλο το προσωπικό της Γενικής Διεύθυνσης για το πέρας των διαδικασιών πρόσληψης και ευχαρίστησε τον F. Carbajo Ferrero για τα καθήκοντα που είχε εκτελέσει προσωρινά, από την 1η Ιουνίου 2018, στη Διεύθυνση Μέσων Ενημέρωσης της Γενικής Διεύθυνσης Επικοινωνίας.

12 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 12ης Δεκεμβρίου 2018, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου κοινοποίησε στον F. Carbajo Ferrero την επίδικη απόφαση.

13 Στις 8 Μαρτίου 2019 ο F. Carbajo Ferrero υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) κατά της επίδικης απόφασης, η οποία απορρίφθηκε στις 21 Ιουνίου 2019.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Οκτωβρίου 2019, ο F. Carbajo Ferrero άσκησε προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της επίδικης απόφασης και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυριζόταν ότι υπέστη λόγω της απόφασης αυτής.

15 Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο F. Carbajo Ferrero προέβαλε πέντε λόγους ακυρώσεως.

16 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, κατά το οποίο η διαδικασία επιλογής που ακολουθήθηκε παρέβαινε το άρθρο 27 του ΚΥΚ και παραβίαζε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της διαφάνειας, της χρηστής διοίκησης και της ίσης μεταχείρισης.

17 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε κατ' ουσίαν, στις σκέψεις 111 έως 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως την οποία διαθέτει η Διοίκηση όσον αφορά τον τρόπο οργάνωσης της διαδικασίας επιλογής οριοθετείται από τον σεβασμό των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της αντικειμενικότητας της επιλογής των υποψηφίων οι οποίες επιβάλλουν, αφενός, τη θέσπιση των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης πριν από την οικεία πρόσληψη και, αφετέρου, τη μη τροποποίηση των εν λόγω κριτηρίων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο προσαρμογής τους στις υποβληθείσες υποψηφιότητες. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η απόφαση για τον καθορισμό των σταδίων της διαδικασίας προβλέπει τη θέσπιση των κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης των προσόντων κατά την έναρξη της διαδικασίας, ήτοι πριν από την παραλαβή των αιτήσεων υποψηφιότητας και δεν προβλέπει τη δυνατότητα τροποποίησης των κριτηρίων αυτών στο στάδιο των συνεντεύξεων.

18 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι, εν προκειμένω, τα κριτήρια αυτά καθιστούσαν μεν δυνατή την κατάταξη των υποψηφίων με σκοπό την επιλογή ορισμένων μόνον εξ αυτών, πλην όμως δεν εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους, ούτε κατά την ανάλυση των απαντήσεων στις ερωτήσεις που τους είχαν υποβληθεί κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων, βάσει των οποίων έγινε η κατάταξη των υποψηφίων με σειρά επιτυχίας. Συγκεκριμένα, κατά το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας επιλογής, η συμβουλευτική επιτροπή καθόρισε επτά ζητήματα ή θέματα προς συζήτηση για την αξιολόγηση των υποψηφίων, των οποίων η κατάταξη κατά σειρά επιτυχίας πραγματοποιήθηκε αποκλειστικά βάσει των απαντήσεών τους στις ερωτήσεις που αφορούσαν τα ζητήματα ή τα θέματα αυτά τα οποία εξετάστηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων.

19 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 124 και 125 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Κοινοβούλιο δεν απέδειξε ότι στα διάφορα στάδια της διαδικασίας επιλογής είχαν χρησιμοποιηθεί τα ίδια κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων, ούτε ότι το Προεδρείο, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, είχε ενημερωθεί για το γεγονός ότι τα κριτήρια που είχε καθορίσει η συμβουλευτική επιτροπή πριν από την παραλαβή των αιτήσεων υποψηφιότητας δεν χρησιμοποιήθηκαν για τη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο, δεχόμενο το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως της προσφυγής-αγωγής του F. Carbajo Ferrero, που αφορούσε την έλλειψη διαφάνειας στα διάφορα στάδια της διαδικασίας πρόσληψης και τη συνακόλουθη παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της αρχής της ίσης μεταχείρισης, έκρινε ότι η επίδικη απόφαση είχε εκδοθεί κατόπιν πλημμελούς διαδικασίας.

20 Το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε, επίσης, το δεύτερο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, τον λόγο αυτόν στο σύνολό του, στο μέτρο που ο προσφεύγων-ενάγων προέβαλε με το σκέλος αυτό ότι η επίδικη απόφαση ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως διότι η υποψηφιότητα του Α επελέγη χωρίς η ΑΔΑ να έχει ενημερωθεί ορθώς για την επαγγελματική πείρα του F. Carbajo Ferrero. Το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε στην εκτίμηση αυτή αφού διαπίστωσε, στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από το απόσπασμα της έκθεσης για τις συνεντεύξεις με τους υποψηφίους, στο οποίο στηρίχθηκε η ΑΔΑ για την έκδοση της επίδικης απόφασης, δεν προέκυπτε ότι η συμβουλευτική επιτροπή είχε λάβει δεόντως υπόψη την επαγγελματική πείρα του F. Carbajo Ferrero στη Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας του Κοινοβουλίου, διότι το εν λόγω απόσπασμα ανέφερε απλώς ότι ο υποψήφιος αυτός ήταν προϊστάμενος μονάδας στην ως άνω Γενική Διεύθυνση από το 2009, μολονότι το Κοινοβούλιο δεν αμφισβητούσε την ιδιότητά του ως προϊσταμένου μονάδας στη Διεύθυνση αυτή από το 1999. Επιπλέον, το εν λόγω απόσπασμα δεν ανέφερε το γεγονός ότι ο F. Carbajo Ferrero είχε αναλάβει προσωρινά τα καθήκοντα της προς πλήρωση θέσης από την 1η Ιουνίου 2018.

21 Κατά συνέπεια, κρίνοντας ότι η επίδικη απόφαση είχε εκδοθεί κατόπιν πλημμελούς διαδικασίας και ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως λόγω της ανακρίβειας των πληροφοριών που διαβιβάστηκαν στην ΑΔΑ, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση αυτή χωρίς να εξετάσει τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλε ο F. Carbajo Ferrero προς στήριξη του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ούτε τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως.

22 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε εν μέρει το αποζημιωτικό αίτημα του F. Carbajo Ferrero, κατά το μέρος που αφορούσε την αποκατάσταση της υλικής ζημίας που υπέστη και υποχρέωσε το Κοινοβούλιο να του καταβάλει, προς αποκατάσταση της ζημίας αυτής, το ποσό των 40 000 ευρώ.

Τα αιτήματα των διαδίκων ενώπιον του Δικαστηρίου

23 Με την αίτηση αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:

– να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα και

– επικουρικώς, να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή και να καταδικάσει τον F. Carbajo Ferrero στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

24 Ο F. Carbajo Ferrero ζητεί από το Δικαστήριο:

– να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και

– να καταδικάσει το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

25 Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο προβάλλει δύο λόγους. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά κρίνοντας ότι η διαδικασία επιλογής ήταν πλημμελής. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και

παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία κρίνοντας ότι η επίδικη απόφαση ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο προβάλλει, ως επικουρικό λόγο αναιρέσεως, έλλειψη αιτιολογίας της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας όσον αφορά την παράλειψη εξετάσεως των συνεπειών της ακύρωσης της επίδικης απόφασης.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

26 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως έχει τέσσερα σκέλη, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού.

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, ερμηνεύοντας την απόφαση για τον καθορισμό των σταδίων της διαδικασίας, υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο και αποφάνθηκε με αντιφατική αιτιολογία.

28 Πρώτον, από το σημείο 4 της απόφασης για τον καθορισμό των σταδίων της διαδικασίας επιλογής ανώτερου στελεχικού δυναμικού προκύπτει ότι η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει δύο στάδια, εκ των οποίων το πρώτο, το οποίο είναι προαιρετικό, συνίσταται στη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων βάσει των αιτήσεων υποψηφιότητας και στην κατάρτιση καταλόγου υποψηφίων, ενώ το δεύτερο συνίσταται στις συνεντεύξεις με τους υποψηφίους που περιλαμβάνονται στον εν λόγω κατάλογο. Το Κοινοβούλιο διευκρινίζει ότι τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης χρησιμοποιούνται μόνον κατά το πρώτο στάδιο της διαδικασίας, διότι η ως άνω απόφαση δεν επιβάλλει σε καμία περίπτωση τη χρήση των ίδιων κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης στο πλαίσιο του δεύτερου σταδίου, ούτε απαγορεύει τη θέσπιση, ενδεχομένως, νέων κριτηρίων. Επισημαίνει δε ότι, στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας επιλογής, η συμβουλευτική επιτροπή θέσπισε τρία κριτήρια συγκριτικής εξέτασης και, στη συνέχεια, καθόρισε επτά θέματα προς συζήτηση κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, στις σκέψεις 117 έως 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι δεν ήταν δυνατή, κατά το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας επιλογής και κατάταξης των υποψηφίων κατά σειρά επιτυχίας, η εκ μέρους του Κοινοβουλίου τροποποίηση των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης των υποψηφιοτήτων που είχαν χρησιμοποιηθεί κατά το πρώτο στάδιο επιλογής, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο στέρησε από τη Διοίκηση την ευρύτατη εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει όσον αφορά τον καθορισμό του τρόπου διεξαγωγής της διαδικασίας επιλογής.

29 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 120 έως 124 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι κακώς η συμβουλευτική επιτροπή δεν ενημέρωσε το Προεδρείο ότι δεν είχε γίνει χρήση των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης κατά το στάδιο διενέργειας των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους.

30 Τρίτον, το Κοινοβούλιο προβάλλει ότι η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι αντιφατική. Υπενθυμίζει δε ότι, στη σκέψη 65 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρθηκε σε αιτίαση την οποία είχε διατυπώσει ο F. Carbajo Ferrero προς στήριξη της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας που στρεφόταν κατά της αποφάσεως για τον καθορισμό των σταδίων της διαδικασίας, κατά την οποία «η εν λόγω απόφαση δεν προβλέπει ότι η συμβουλευτική επιτροπή θέτει κριτήρια για τη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων που διενεργούνται με σκοπό την κατάταξή τους με σειρά

επιτυχίας, ούτε ότι τα κριτήρια αυτά γνωστοποιούνται στην ΑΔΑ». Είναι, όμως, αντιφατικό το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να αποφανθεί ρητώς επί της αιτιάσεως αυτής, απέρριψε την εν λόγω ένσταση ελλείψεως νομιμότητας στο σύνολό της, ενώ, με τις σκέψεις 120 έως 124 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι η μη γνωστοποίηση στο Προεδρείο των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης των προσόντων συνιστά νομικό σφάλμα.

31 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ερμηνεύοντας, στις σκέψεις 111 και 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την αρχή της ίσης μεταχείρισης υπό την έννοια ότι υπάρχει γενική υποχρέωση θεσπίσεως των εν λόγω κριτηρίων πριν από την παραλαβή των αιτήσεων υποψηφιότητας και ότι απαγορεύεται η τροποποίησή τους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής.

32 Συναφώς, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί τη λυσιτέλεια της αποφάσεως της 3ης Μαρτίου 1993, Booss και Fischer κατά Επιτροπής (T-58/91, EU:T:1993:15), στην οποία στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο για να αποφανθεί, στις σκέψεις 111 και 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης δεν πρέπει να τροποποιούνται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση αφορούσε ανακοίνωση κενής θέσης που είχε δημοσιευθεί βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του ΚΥΚ, ενώ στην υπό κρίση υπόθεση το Προεδρείο αποφάσισε να διευρύνει τις δυνατότητές του επιλογής και δημοσίευσε ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Η τελευταία αυτή διάταξη προβλέπει ειδική διαδικασία, κατά τη διάρκεια της οποίας η ΑΔΑ μπορεί να εφαρμόζει κριτήρια τα οποία δεν διαλαμβάνονταν στην ανακοίνωση κενής θέσεως. Κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, η επιχειρηματολογία του επιρρωννύεται από τις αποφάσεις της 19ης Μαΐου 1983, Μαυρίδης κατά Κοινοβουλίου (289/81, EU:C:1983:142, σκέψη 16), και της 19ης Μαΐου 1983, Βέρρος κατά Κοινοβουλίου (306/81, EU:C:1983:143, σκέψη 16).

33 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει περαιτέρω ότι μια γενική απαγόρευση τροποποίησης των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής δεν συνάδει με το άρθρο 5, πρώτο και τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ.

34 Το Κοινοβούλιο προσάπτει, επίσης, στο Γενικό Δικαστήριο ότι εφάρμοσε εσφαλμένα στην υπό κρίση υπόθεση την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Συναφώς, επισημαίνει, αφενός, ότι το Γενικό Δικαστήριο ουδέποτε έκρινε ότι το Κοινοβούλιο είχε παραβεί το νομικό πλαίσιο που είχε καθοριστεί με τις ανακοινώσεις για την προκήρυξη κενής θέσης, για την πλήρωση θέσης με μετάθεση και για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης. Αφετέρου, το Κοινοβούλιο φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε αν τα θέματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους είχαν ή όχι σχέση με τους όρους που προέβλεπε η ανακοίνωση για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης ούτε αν ορισμένοι υποψήφιοι είχαν τεθεί σε πλεονεκτική θέση έναντι άλλων.

35 Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας, στις σκέψεις 120 έως 124 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Κοινοβούλιο παραβίασε την αρχή της διαφάνειας, διότι το Προεδρείο, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, δεν είχε ενημερωθεί για την υποτιθέμενη αντικατάσταση των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης των προσόντων από τα επτά ζητήματα ή θέματα που είχαν καθορισθεί για τις συνεντεύξεις με τους υποψηφίους, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Επιπλέον, το Κοινοβούλιο

υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ultra petita, στο μέτρο που, πρωτοδίκως, ο F. Carbajo Ferrero προέβαλε παραβίαση της αρχής της διαφάνειας έναντι των υποψηφίων, και όχι έναντι του Προεδρείου.

36 Με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά κρίνοντας, στη σκέψη 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η κατάταξη με σειρά επιτυχίας δεν μπορεί να στηρίζεται «αποκλειστικά» στις απαντήσεις των υποψηφίων στα επτά ζητήματα ή θέματα που τέθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων. Συναφώς, το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει ότι από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι το Προεδρείο δεν έλαβε υπόψη, για τον σκοπό της κατάταξης, την επαγγελματική πείρα και την ικανότητα των υποψηφίων. Το Γενικό Δικαστήριο αναγνώρισε μάλιστα το γεγονός αυτό στη σκέψη 12 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

37 Ο F. Carbajo Ferrero αντιτάσσει ότι αυτός ο λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

38 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ΑΔΑ διαθέτει μεν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων, την οποία μπορεί να ασκεί ιδίως κατά την εξέταση των υποψηφιοτήτων για την πλήρωση της κενής θέσης, πλην όμως οφείλει να ασκεί την εξουσία αυτή εντός των ορίων που η ίδια επέβαλε με την ανακοίνωση κενής θέσης (πρβλ. απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 1990, Culin κατά Επιτροπής, C-343/87, EU:C:1990:49, σκέψη 19 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

39 Επί της βάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς επισήμανε, στη σκέψη 139 της αποφάσεως της 28ης Σεπτεμβρίου 2017, Hristov κατά Επιτροπής και EMA (T-495/16 RENV I και T-495/16 RENV II, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:676), ότι η ΑΔΑ διαθέτει, ιδίως όταν η προς πλήρωση θέση είναι πολύ υψηλή, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων για μια τέτοια θέση. Κατά την άσκηση αυτής της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως, η εν λόγω αρχή οφείλει να τηρεί κατά τον πληρέστερο δυνατό τρόπο όλες τις σχετικές διατάξεις, ήτοι όχι μόνον τις διατάξεις της ανακοίνωσης κενής θέσης, αλλά και ενδεχόμενους κανόνες διαδικασίας που διέπουν την εκ μέρους της άσκηση της εν λόγω εξουσίας. Επομένως, οι κανόνες που εφαρμόζονται στη διαδικασία διορισμού αποτελούν επίσης μέρος του νομικού πλαισίου το οποίο η ΑΔΑ οφείλει να τηρεί αυστηρώς κατά την άσκηση της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει.

40 Όπως υπογραμμίζει, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στα σημεία 48 έως 52 των προτάσεών της, η απόφαση για τον καθορισμό των σταδίων της διαδικασίας αποτελεί μέρος των σχετικών ρυθμίσεων και τα εν λόγω στάδια, τα οποία είναι αλληλένδετα, απαρτίζουν μία ενιαία διαδικασία επιλογής. Σύμφωνα με τον ενιαίο χαρακτήρα της διαδικασίας αυτής, η προβλεπόμενη στο σημείο 4, στοιχείο α', της ανωτέρω αποφάσεως θέσπιση των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης από τη συμβουλευτική επιτροπή αποτελεί τη βάση της όλης διαδικασίας και κάθε ζήτημα ή θέμα που τέθηκε στη διάρκεια των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους, οι οποίες προβλέπονται στο σημείο 4, στοιχείο ε', της ίδιας αποφάσεως, πρέπει να απορρέει από τα κριτήρια αυτά, προκειμένου η συμβουλευτική επιτροπή να είναι σε θέση να εκτιμήσει την καταλληλότητα των υποψηφίων που κλήθηκαν σε συνέντευξη βάσει κάθε κριτηρίου.

41 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ερμήνευσε εσφαλμένως το σημείο 4 της απόφασης για τον καθορισμό των σταδίων της διαδικασίας κρίνοντας, στις σκέψεις 111, 112, 114 και 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η ευρεία εξουσία

εκτιμήσεως την οποία διαθέτει η Διοίκηση όσον αφορά τον τρόπο οργάνωσης της διαδικασίας επιλογής, οριοθετείται κατά τέτοιον τρόπον ώστε, αφενός, να απαιτείται ο καθορισμός των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης, βάσει των ανακοινώσεων για την προκήρυξη κενής θέσης, για την πλήρωση θέσης με μετάθεση και για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης, κατά το πρώτο στάδιο της διαδικασίας επιλογής πριν από την οικεία πρόσληψη, δηλαδή πριν από την παραλαβή των αιτήσεων υποψηφιότητας και, αφετέρου, να μην επιτρέπεται η τροποποίηση των κριτηρίων αυτών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής.

42 Επίσης, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι ερωτήσεις που τέθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους δεν έπρεπε να καταστούν νέα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων, προσδιορισθέντα μετά την προεπιλογή των υποψηφίων που επρόκειτο να κληθούν στις εν λόγω συνεντεύξεις.

43 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς στηρίχθηκε, με τις σκέψεις 111 και 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 67 της αποφάσεως της 3ης Μαρτίου 1993, Booss και Fischer κατά Επιτροπής (T-58/91, EU:T:1993:15), η οποία παραπέμπει στις σκέψεις 38 έως 40 της αποφάσεως της 30ής Οκτωβρίου 1974, Grassi κατά Συμβουλίου (188/73, EU:C:1974:112), και στις σκέψεις 20 έως 22 της αποφάσεως της 7ης Φεβρουαρίου 1990, Culin κατά Επιτροπής (C-343/87, EU:C:1990:49), κατά τις οποίες η αρχή της ίσης μεταχείρισης κατά τη διεξαγωγή διαδικασίας επιλογής μονίμων υπαλλήλων επιτάσσει να καθορίζονται τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης πριν από τη σχετική πρόσληψη και να μην τροποποιούνται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

44 Το Κοινοβούλιο επικαλείται τις αποφάσεις της 19ης Μαΐου 1983, Μαυρίδης κατά Κοινοβουλίου (289/81, EU:C:1983:142, σκέψη 16), και της 19ης Μαΐου 1983, Βέρρος κατά Κοινοβουλίου (306/81, EU:C:1983:143, σκέψη 16), κατά τις οποίες, στο πλαίσιο της ειδικής διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ή όταν έχει οριστεί επιτροπή επιλογής στην οποία η ΑΔΑ έχει μεταβιβάσει την εξουσία επιλογής που διαθέτει, η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να εφαρμόσει τις διατάξεις του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ που αφορούν τις προκηρύξεις διαγωνισμών και μπορεί επίσης να εφαρμόσει, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, κριτήρια τα οποία δεν προσδιορίζονται στην ανακοίνωση κενής θέσης. Εντούτοις, οι αποφάσεις εκείνες δεν εκδόθηκαν στο πλαίσιο διαδικασίας επιλογής για τον καθορισμό των σταδίων της οποίας ελήφθη ειδική απόφαση η οποία προέβλεπε ότι τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης έπρεπε να καθοριστούν από τη συμβουλευτική επιτροπή βάσει του κειμένου της ανακοίνωσης για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης. Επομένως, οι εν λόγω αποφάσεις δεν στηρίζουν το επιχείρημα του Κοινοβουλίου ότι ήταν δυνατή η τροποποίηση των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας επιλογής.

45 Κατά συνέπεια, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι, στις σκέψεις 117 έως 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας ότι η συμβουλευτική επιτροπή παρέλειψε να ενημερώσει το Προεδρείο, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, για το γεγονός ότι τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων τα οποία είχαν καθοριστεί για το πρώτο στάδιο της διαδικασίας επιλογής δεν χρησιμοποιήθηκαν για τη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων στο πλαίσιο των συνεντεύξεων, στέρησε από το Προεδρείο τη δυνατότητα οργάνωσης της διαδικασίας επιλογής με τον δικό του τρόπο, δυνατότητα η οποία ενέπιπτε στην ευρύτατη εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει. Πράγματι, με τις σκέψεις αυτές, το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε απλώς ότι ο επίμαχος τρόπος οργάνωσης δεν πληροί την απαίτηση κατά την οποία η συγκριτική αξιολόγηση των προσόντων και των ικανοτήτων των υποψηφίων πρέπει να πραγματοποιείται βάσει κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης των προσόντων τα οποία καθορίστηκαν, πριν από την παραλαβή των αιτήσεων υποψηφιότητας, βάσει των ανακοινώσεων

για την προκήρυξη κενής θέσης, για την πλήρωση θέσης με μετάθεση και για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης και τα οποία δεν μπορούν να τροποποιηθούν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής.

46 Ομοίως, πρέπει να απορριφθούν τα επιχειρήματα του Κοινοβουλίου κατά τα οποία το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 120 έως 124 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

47 Πρώτον, το Κοινοβούλιο αβασίμως υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι κακώς η συμβουλευτική επιτροπή δεν ενημέρωσε το Προεδρείο, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, για το γεγονός ότι κατά τις συνεντεύξεις δεν χρησιμοποιήθηκαν τα αρχικώς καθορισθέντα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων.

48 Συναφώς, από τη σκέψη 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της οποίας το περιεχόμενο δεν αμφισβητείται στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας, προκύπτει αφενός ότι, μολονότι το Κοινοβούλιο υποστήριξε πρωτοδίκως ότι ο κατάλογος των ζητημάτων ή θεμάτων που τέθηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους είχε κοινοποιηθεί στο Προεδρείο υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, τα αρχικώς προσδιορισθέντα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων των προεπιλεγέντων υποψηφίων δεν είχαν εφαρμοστεί στο πλαίσιο των συνεντεύξεων ή της ανάλυσης των απαντήσεων στις ερωτήσεις που είχαν τεθεί κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων αυτών, κατόπιν των οποίων έγινε η κατάταξη των υποψηφίων με σειρά επιτυχίας, και αφετέρου ότι η συμβουλευτική επιτροπή δεν είχε ενημερώσει το Προεδρείο σχετικά με τη μη εφαρμογή των κριτηρίων αυτών. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 113 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων έπρεπε να διαβιβαστούν στην ΑΔΑ, προκειμένου αυτή να είναι σε θέση να γνωρίζει και να κατανοήσει τον τρόπο με τον οποίο αξιολογήθηκαν τα προσόντα των υποψηφίων τόσο κατά την επιλογή των υποψηφίων που κλήθηκαν σε συνέντευξη όσο και κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους με σκοπό την κατάταξή τους κατά σειρά προτίμησης. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο δεν απέδειξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι τα ζητήματα ή θέματα που είχαν καθοριστεί για τις συνεντεύξεις πληρούσαν τα αρχικώς προσδιορισθέντα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων των προεπιλεγέντων υποψηφίων και αποτελούσαν λογική συνέχεια των κριτηρίων αυτών, δεν μπορεί να επικρίνει το Γενικό Δικαστήριο επειδή έλεγξε, στις σκέψεις 120 έως 124 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν το Προεδρείο, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, είχε ενημερωθεί για το γεγονός ότι τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων δεν είχαν εφαρμοστεί κατά τις συνεντεύξεις με τους υποψηφίους.

49 Δεύτερον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει εσφαλμένα ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ultra petita, στις σκέψεις 120 έως 124 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, δεχόμενο παραβίαση της αρχής της διαφάνειας. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι συνέτρεχε τέτοια παραβίαση στο πλαίσιο παραβιάσεως της αρχής της χρηστής διοίκησης, συνδεόμενης με την παράβαση της υποχρέωσης ενημέρωσης του Προεδρείου, αφενός, για τη σχέση των ζητημάτων ή θεμάτων που εξετάστηκαν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων με τους υποψηφίους με τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης που είχαν καθοριστεί πριν από την παραλαβή των αιτήσεων υποψηφιότητας και, αφετέρου, για τη μη χρησιμοποίηση των κριτηρίων αυτών στο πλαίσιο των συνεντεύξεων.

50 Τρίτον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το Κοινοβούλιο, δεν υπάρχει αντίφαση στην αιτιολογία μεταξύ των σκέψεων 66 έως 73, αφενός, και των σκέψεων 120 έως 124, αφετέρου, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, στις σκέψεις 66 έως 73 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει απλώς ότι η απόφαση για τον καθορισμό των

σταδίων της διαδικασίας καθορίζει το γενικό πλαίσιο της διαδικασίας επιλογής και ότι το γεγονός ότι η απόφαση αυτή δεν προσδιορίζει λεπτομερώς τον τρόπο διατύπωσης της σύστασης και δεν διευκρινίζει περαιτέρω ότι οι φάκελοι των υποψηφίων τίθενται στη διάθεση του Προεδρείου μαζί με την έκθεση για τις συνεντεύξεις και τη σύσταση δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι η εν λόγω απόφαση αντιβαίνει στις αρχές της χρηστής διοίκησης, της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων. Όπως επισημαίνει η γενική εισαγγελέας στο σημείο 61 των προτάσεών της, σε αυτό το στάδιο της συλλογιστικής του, το Γενικό Δικαστήριο δεν είχε ακόμη εξετάσει το ζήτημα της συνοχής των κριτηρίων που εφαρμόστηκαν στη διαδικασία επιλογής ούτε το ζήτημα της υποχρέωσης ενημέρωσης του Προεδρείου και, επομένως, η διαπίστωση που περιλαμβάνεται στη σκέψη 74 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν κλονίζει τη διαπίστωση που διαλαμβάνεται στις σκέψεις 120 έως 124 της αποφάσεως αυτής.

51 Όσον αφορά το επιχείρημα το οποίο προέβαλε το Κοινοβούλιο για να αποδείξει εσφαλμένη ερμηνεία της αρχής της ίσης μεταχείρισης και κατά το οποίο η απαγόρευση τροποποίησης των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 5, πρώτο και τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος III του ΚΥΚ, πρέπει να επισημανθεί, όπως επισήμανε και ο F. Carbajo Ferrero, ότι το εν λόγω παράρτημα III δεν έχει εφαρμογή στις διαδικασίες που στηρίζονται στο άρθρο 29, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.

52 Όσον αφορά την αιτίαση που αφορά την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης στην προκειμένη περίπτωση, διαπιστώνεται, κατ' αρχάς, ότι η εν λόγω αιτίαση είναι αλυσιτελής, καθόσον με αυτή προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε ούτε και έκρινε ότι το Κοινοβούλιο παρέβη το νομικό πλαίσιο που καθόριζαν οι ανακοινώσεις για την προκήρυξη κενής θέσης, για την πλήρωση θέσης με μετάθεση και για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 112 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η τροποποίηση των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης των προσόντων ενέχει τον κίνδυνο προσαρμογής των κριτηρίων αυτών ανάλογα με τους υποψηφίους που έχουν υποβάλει υποψηφιότητα για την πλήρωση της κενής θέσης. Συναφώς, δεν ασκεί επιρροή το ζήτημα αν μια τέτοια τροποποίηση παραβαίνει το εν λόγω πλαίσιο.

53 Στη συνέχεια, η ίδια εκτίμηση επιβάλλεται και όσον αφορά την εξέταση του ζητήματος αν τα επτά ζητήματα ή θέματα που καθορίσθηκαν για τις συνεντεύξεις με τους υποψηφίους, και τα οποία τέθηκαν κατ' αποκλειστικότητα στο πλαίσιο των εν λόγω συνεντεύξεων, είχαν καθοριστεί βάσει της ανακοίνωσης για την κίνηση διαδικασίας πρόσληψης. Επιπλέον, δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο δεν επικαλέστηκε ρητώς ούτε, κατά μείζονα λόγο, απέδειξε πρωτοδίκως μια τέτοια αντιστοιχία, δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραλείποντας την εν λόγω εξέταση.

54 Τέλος, όσον αφορά τον κίνδυνο προσαρμογής των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης των προσόντων ανάλογα με τους υποψηφίους που υπέβαλαν υποψηφιότητα για την πλήρωση της κενής θέσης, το Κοινοβούλιο προβάλλει, κατ' ουσίαν, ότι ένας τέτοιος υποθετικός κίνδυνος δεν αρκεί αφ' εαυτού και ότι, ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξακριβώσει αν τα ζητήματα ή θέματα που τέθηκαν κατά τις συνεντεύξεις ευνόησαν όντως ορισμένους υποψηφίους. Προς στήριξη του επιχειρήματός του, το Κοινοβούλιο στηρίζεται στις αποφάσεις της 6ης Φεβρουαρίου 1986, Βλάχου κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (143/84, EU:C:1986:55), και της 13ης Ιουλίου 1989, Caturla-Poch και de la Fuente Pascual κατά Κοινοβουλίου (361/87 και 362/87, EU:C:1989:317), από τις οποίες προκύπτει ότι, όταν η εξεταστική επιτροπή καθορίζει κριτήρια εκτιμήσεως αφού έχει λάβει τον κατάλογο των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις

εξετάσεις, μπορεί να διαπιστωθεί παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης μόνον αφού έχει εξεταστεί αν τα κριτήρια αυτά είναι αντικειμενικώς ικανά να ευνοήσουν ορισμένους υποψηφίους και να θέσουν σε μειονεκτική θέση κάποιους άλλους.

55 Όπως, όμως, υπογραμμίζει η γενική εισαγγελέας στο σημείο 63 των προτάσεών της, αφενός, από τη νομολογία αυτή δεν προκύπτει ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης στο πλαίσιο διαδικασίας επιλογής, είναι αναγκαίο, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, να εξετάζεται αν ορισμένοι υποψήφιοι αντιμετωπίστηκαν ευμενώς και άλλοι δυσμενώς. Αφετέρου, οι υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι ως άνω δύο αποφάσεις έθεταν ένα ζήτημα διαφορετικό από το κεντρικό εν προκειμένω, ήτοι τη σχέση μεταξύ των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης των προσόντων και των ζητημάτων ή θεμάτων που έπρεπε να εξεταστούν κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων με αυτούς, τα οποία είχαν καθοριστεί για την επιλογή του πλέον κατάλληλου υποψηφίου.

56 Όσον αφορά την αιτίαση του Κοινοβουλίου η οποία βάλλει κατά της αιτιολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και κατά την οποία από κανένα έγγραφο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι η κατάταξη των υποψηφίων με σειρά επιτυχίας στηρίχθηκε «αποκλειστικά» στις απαντήσεις που έδωσαν κατά τις συνεντεύξεις, αρκεί η επισήμανση ότι η χρήση του όρου αυτού εντάσσεται στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου. Πράγματι, το Γενικό Δικαστήριο χρησιμοποίησε τον όρο «αποκλειστικά» λόγω, αφενός, της εκτίμησής του, στη σκέψη 118 της αποφάσεως αυτής, ότι οι ερωτήσεις που επρόκειτο να τεθούν στους υποψηφίους κατά τη διάρκεια της συνεντεύξεως δεν έπρεπε να καταστούν νέα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων τους, τα οποία θα ορίζονταν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας επιλογής και μετά την παραλαβή και «προεπιλογή» των αιτήσεων υποψηφιότητας, και, αφετέρου, της διαπίστωσής του, στη σκέψη 123 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα κριτήρια συγκριτικής εξέτασης των προσόντων των υποψηφίων δεν είχαν εφαρμοστεί στο πλαίσιο των συνεντεύξεων και της ανάλυσης των απαντήσεων που δόθηκαν στις τεθείσες κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων ερωτήσεις, βάσει των οποίων έγινε ακολούθως η κατάταξη των υποψηφίων με σειρά επιτυχίας.

57 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

58 Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως έχει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η επίδικη απόφαση ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως λόγω της ανακρίβειας των πληροφοριών που παρασχέθηκαν στο Προεδρείο σχετικά με την επαγγελματική σταδιοδρομία του F. Carbajo Ferrero. Με το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο διατείνεται ότι η προβαλλόμενη πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως οφείλεται σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων.

59 Ενδείκνυται να εξεταστεί πρώτο το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως.

Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

– *Επιχειρήματα των διαδίκων*

60 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία στις σκέψεις 132, 139 και 176 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

61 Πρώτον, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, αφενός, ότι η αιτιολογία που παρατίθεται στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η επαγγελματική πείρα του F. Carbajo Ferrero στη Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας δεν ελήφθη δεόντως υπόψη, δεν επαναλαμβάνει πιστά την εισαγωγική φράση της έκθεσης της συμβουλευτικής επιτροπής για τις συνεντεύξεις που αφορά τον F. Carbajo Ferrero και, αφετέρου, ότι η διατύπωση «είναι σήμερα προϊστάμενος μονάδας στη [Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας] από το έτος 2009», στο συγκεκριμένο τμήμα της έκθεσης, απλώς επαναλαμβάνει τη θέση που κατείχε ο F. Carbajo Ferrero κατά την ημερομηνία υποβολής της υποψηφιότητάς του.

62 Δεύτερον, κατά το Κοινοβούλιο, το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε προδήλως τα αποδεικτικά στοιχεία διαπιστώνοντας, στη σκέψη 132 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το Κοινοβούλιο αναγνώρισε ότι το απόσπασμα της έκθεσης για τις συνεντεύξεις περιείχε ανακρίβεια όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία ο F. Carbajo Ferrero διορίστηκε προϊστάμενος μονάδας στη [Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας]». Στηριζόμενο στα πρακτικά της επ' ακροατηρίου συζήτησης, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι δεν επιβεβαίωσε την ύπαρξη τέτοιας ανακρίβειας.

63 Τρίτον, το Κοινοβούλιο, αμφισβητώντας την αιτιολογία που παρατίθεται στη σκέψη 176 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι αντιτάχθηκε στο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας που αφορούσε την προσκόμιση του πλήρους κειμένου της έκθεσης για τις συνεντεύξεις και της συστάσεως της Συμβουλευτικής Επιτροπής, υποστηρίζει ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, είχε ρητώς δηλώσει ότι ήταν διατεθειμένο να προσκομίσει ανωνυμοποιημένο κείμενο της έκθεσης για τις συνεντεύξεις και ότι η βούλησή του αυτή προσέκρουε στην απάντηση του Γενικού Δικαστηρίου το οποίο έκρινε ότι μια τέτοια διαβίβαση θα ήταν εκπρόθεσμη. Το Κοινοβούλιο υπογραμμίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει αν είναι σκόπιμη η λήψη μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας και να λάβει σχετική απόφαση.

64 Ο F. Carbajo Ferrero αντιτάσσει ότι πρέπει να απορριφθεί το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου αναιρέσεως.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

65 Κατ' αρχάς επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε, στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο F. Carbajo Ferrero «ήταν προϊστάμενος μονάδας της ΓΔ Επικοινωνίας από το 2009», ενώ από το απόσπασμα της έκθεσης για τις συνεντεύξεις το οποίο προσαρτήθηκε στην απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως προκύπτει ότι το πρόσωπο αυτό «είναι σήμερα» προϊστάμενος μονάδας της εν λόγω Γενικής Διεύθυνσης από το 2009. Εντούτοις, το σφάλμα αυτό δεν ασκεί επιρροή στη διαπίστωση που διαλαμβάνεται στην ίδια σκέψη 139 ότι «ο προσφεύγων-ενάγων [διευκρίνισε], χωρίς τούτο να αμφισβητηθεί από το Κοινοβούλιο, ότι ήταν προϊστάμενος μονάδας της εν λόγω Γενικής Διεύθυνσης από το 1999».

66 Στη συνέχεια, ματαίως το Κοινοβούλιο επικαλείται την ηχητική εγγραφή της επ' ακροατηρίου συζήτησης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, με σκοπό να αποδείξει ότι δεν επιβεβαίωσε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το απόσπασμα της έκθεσης για τις συνεντεύξεις περιείχε ανακρίβεια σχετικά με την ημερομηνία διορισμού του F. Carbajo Ferrero στη Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας.

67 Πράγματι, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το Κοινοβούλιο δεν αναγνώρισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι το απόσπασμα της έκθεσης για τις συνεντεύξεις περιείχε τέτοια ανακρίβεια, τούτο δεν αναιρεί τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ως προς την ημερομηνία κατά την οποία ο F. Carbajo Ferrero διορίστηκε προϊστάμενος μονάδας στην εν λόγω Γενική Διεύθυνση. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι ο F. Carbajo Ferrero επικαλέστηκε το εν λόγω αποδεικτικό στοιχείο με το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, ιδίως στα σημεία 7, 94, 99, στην υποσημείωση 21 και στο παράρτημα A.5 του δικογράφου αυτού, και ότι το Κοινοβούλιο δεν αποδεικνύει ότι αντέκρουσε ρητώς το στοιχείο αυτό πρωτοδίκως, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς στηρίχθηκε στην ύπαρξη της εν λόγω ανακρίβειας και ότι παραμόρφωσε αποδεικτικό στοιχείο.

68 Τέλος, ούτε η τελευταία αιτίαση του δευτέρου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως μπορεί να ευδοκιμήσει. Πράγματι, από τη σκέψη 177 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε, ως αιτιολογία για την άρνησή του να διατάξει το μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας που ζήτησε ο F. Carbajo Ferrero, ότι τα στοιχεία που τέθηκαν στη διάθεσή του ήταν επαρκή για να εκτιμήσει τη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως, και όχι ότι το Κοινοβούλιο αντιτάχθηκε καθ' οιονδήποτε τρόπο.

69 Υπό τις συνθήκες αυτές, αυτό το σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου αναιρέσεως

– *Επιχειρήματα των διαδίκων*

70 Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, στις σκέψεις 139, 143 και 146 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η επίδικη απόφαση ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως λόγω της ανακρίβειας των πληροφοριών που είχαν παρασχεθεί στα μέλη του Προεδρείου σχετικά με την επαγγελματική σταδιοδρομία του F. Carbajo Ferrero.

71 Κατ' αρχάς, κατά το Κοινοβούλιο, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τον ρόλο της έκθεσης για τις συνεντεύξεις, ο οποίος έγκειται στην ενημέρωση του Προεδρείου για την επίδοση των υποψηφίων κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεων και όχι στην παροχή στο Προεδρείο στοιχείων σχετικών με την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων. Το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι οι πληροφορίες που αφορούσαν τις ικανότητες και την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων είχαν ήδη γνωστοποιηθεί στο Προεδρείο κατά το πρώτο στάδιο της διαδικασίας επιλογής και ότι οι πληροφορίες αυτές παρέμειναν στη διάθεσή του καθ' όλη τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η έκθεση για τις συνεντεύξεις επαναλαμβάνει μόνον εισαγωγικώς τα καθήκοντα που ασκούσαν και είχαν δηλώσει οι υποψήφιοι κατά τον χρόνο υποβολής των υποψηφιοτήτων τους.

72 Στη συνέχεια, το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τη νομολογία του κατά την οποία η κατοχή από την ΑΔΑ του συνόλου των φακέλων των υποψηφίων για την πλήρωση κενής θέσεως αρκεί για να απορριφθεί λόγος ακυρώσεως ο οποίος στηρίζεται στην ύπαρξη τυχόν σφαλμάτων όσον αφορά τα προσόντα ενός υποψηφίου τα οποία περιέχονται σε σύσταση της επιτροπής επιλογής προς την ΑΔΑ.

73 Τέλος, κατά το Κοινοβούλιο, κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η συμβουλευτική επιτροπή δεν είχε λάβει δεόντως υπόψη την πείρα του F. Carbajo Ferrero κατά την εκτίμηση της υποψηφιότητάς του για την πλήρωση της κενής θέσης, διότι παρέλειψε να λάβει υπόψη την πείρα του ως προσωρινώς υπευθύνου της Διεύθυνσης Μέσων Ενημερώσεως εντός της Γενικής Διεύθυνσης Επικοινωνίας από 1ης Ιουνίου 2018. Όμως ο F. Carbajo Ferrero δεν είχε δηλώσει στην αίτηση υποψηφιότητάς του την πείρα αυτή, την οποία απέκτησε το πρώτον μετά την καταληκτική ημερομηνία που είχε οριστεί για την υποβολή των υποψηφιοτήτων.

74 Ο F. Carbajo Ferrero αντιτάσσει ότι το σκέλος αυτό του δεύτερου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

– *Εκτίμηση του Δικαστηρίου*

75 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση του Κοινοβουλίου, επισημαίνεται, αφενός, ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο Γενικό Δικαστήριο εναπέκειτο να εξετάσει εάν η Διοίκηση είχε ασκήσει κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο την εξουσία εκτιμήσεως που διέθετε όσον αφορά τα προσόντα του F. Carbajo Ferrero. Αφετέρου, όπως προκύπτει από τη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η οποία εκθέτει το περιεχόμενο της αποφάσεως με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει F. Carbajo Ferrero, το Προεδρείο εξέδωσε την απόφασή του έχοντας στη διάθεσή του, στην αίθουσα της συνεδριάσεως, όλα τα χρήσιμα έγγραφα, ήτοι τους ατομικούς φακέλους όλων των υποψηφίων (βιογραφικά σημειώματα και επιστολές εκδήλωσης ενδιαφέροντος), πίνακα ο οποίος συνόψιζε τις υποψηφιότητές τους και την έκθεση για τις συνεντεύξεις την οποία είχε συντάξει η συμβουλευτική επιτροπή και, επομένως, τα μέλη του Προεδρείου που το επιθυμούσαν είχαν τη δυνατότητα να συμβουλευθούν τα έγγραφα αυτά πριν από τη συνεδρίασή του.

76 Ωστόσο, δεδομένου ότι τα μέλη του Προεδρείου είχαν μόνον τη δυνατότητα να συμβουλευθούν τα εν λόγω έγγραφα, εφόσον το επιθυμούσαν, αλλά, όπως προκύπτει από τη σκέψη 143 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Κοινοβούλιο δεν απέδειξε ότι έκαναν χρήση της δυνατότητας αυτής όσον αφορά τον φάκελο του F. Carbajo Ferrero, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι έπρεπε να εξεταστεί, βάσει της έκθεσης για τις συνεντεύξεις, αν η ΑΔΑ είχε ενημερωθεί ορθώς από τη συμβουλευτική επιτροπή για την επαγγελματική πείρα του F. Carbajo Ferrero. Επομένως, η αιτίαση αυτή είναι αβάσιμη.

77 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, το Κοινοβούλιο δεν μπορεί να επικαλεστεί την απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 1990, Καλαβρός κατά Δικαστηρίου (T-160/89 και T-161/89, EU:T:1990:86). Πράγματι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη, αντιθέτως προς την υπό κρίση υπόθεση, αφενός, το έγγραφο που περιείχε υποτιθέμενα σφάλματα είχε υποβληθεί στην ΑΔΑ στο πλαίσιο μιας πρώτης εξέτασης των υποψηφιοτήτων, ο δε προσφεύγων της υποθέσεως εκείνης περιλαμβανόταν μεταξύ των υποψηφίων που επελέγησαν κατά το πέρας της πρώτης αυτής επιλογής και επομένως τα σφάλματα αυτά, ακόμη και αν υποτεθεί ότι αποδείχθηκαν, δεν ήταν ικανά να τον βλάψουν. Αφετέρου, στην εν λόγω υπόθεση, όπως προκύπτει από τη σκέψη 53 της ως άνω αποφάσεως, κατά την τελική επιλογή, τα μέλη της διοικητικής επιτροπής, και στη

συνέχεια του Δικαστηρίου, είχαν στη διάθεσή τους τον πλήρη φάκελο κάθε υποψηφίου, όπερ, αντιθέτως προς όσα διαπιστώθηκαν στην υπό κρίση υπόθεση με τη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν αντιστοιχεί στην περίπτωση κατά την οποία υφίσταται απλώς δυνατότητα της ΑΔΑ να συμβουλευθεί τα έγγραφα πριν από τη συνεδρίασή της. Συνεπώς, η εν λόγω αιτίαση δεν είναι βάσιμη.

78 Όσον αφορά την τρίτη αιτίαση, το Δικαστήριο έχει αποφανθεί ότι, καταρχήν, στους υποψηφίους εναπόκειται να παράσχουν στην εξεταστική επιτροπή όλες τις πληροφορίες που θεωρούν χρήσιμες για την εξέταση της υποψηφιότητάς τους (απόφαση της 12ης Ιουλίου 1989, Belardinelli κ.λπ. κατά Δικαστηρίου, 225/87, EU:C:1989:309, σκέψη 24). Επομένως, εναπέκειτο στον F. Carbajo Ferrero να δηλώσει ρητώς την πείρα που απέκτησε εκτελώντας προσωρινώς χρέη προϊσταμένου της Διεύθυνσης Μέσων Ενημέρωσης εντός της Γενικής Διεύθυνσης Επικοινωνίας, πολλώ δε μάλλον καθόσον η πείρα αυτή αποκτήθηκε το πρώτον μετά την καταληκτική ημερομηνία που είχε οριστεί για την υποβολή των υποψηφιοτήτων. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι ο F. Carbajo Ferrero ήταν σε θέση να αναφερθεί στην εν λόγω πείρα κατά τη διάρκεια της συνέντευξής του με τη συμβουλευτική επιτροπή.

79 Ωστόσο, μολονότι το Κοινοβούλιο βασίμως υποστηρίζει ότι κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η συμβουλευτική επιτροπή δεν είχε λάβει δεόντως υπόψη την πείρα του F. Carbajo Ferrero στην προκηρυχθείσα θέση, ως εκτελούντος προσωρινώς χρέη προϊσταμένου στη θέση αυτή από την 1η Ιουνίου 2018, η μη συνεκτίμηση της πείρας αυτής δεν είναι εντούτοις ικανή να κλονίσει την αιτιολογία που εκτίθεται στη σκέψη 145 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία η επίδικη απόφαση ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, λόγω της επιλογής της υποψηφιότητας του Α από την ΑΔΑ χωρίς η αρχή αυτή να έχει προηγουμένως ενημερωθεί ορθώς για την επαγγελματική πείρα του F. Carbajo Ferrero. Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή είναι αλυσιτελής.

80 Πράγματι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 132 και 139 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στο απόσπασμα της έκθεσης για τις συνεντεύξεις αναγραφόταν ότι ο F. Carbajo Ferrero ήταν προϊστάμενος μονάδας στη Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας από το 2009, ενώ είχε διοριστεί προϊστάμενος μονάδας στην εν λόγω Γενική Διεύθυνση το 1999.

81 Υπό τις συνθήκες αυτές, το σκέλος αυτό του δεύτερου λόγου αναιρέσεως και, ως εκ τούτου, ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως στο σύνολό του πρέπει να απορριφθούν.

Επί του επικουρικώς προβαλλόμενου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

82 Με τον λόγο αυτό, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που η επίδικη απόφαση ωφελεί τρίτον, ο δικαστής της Ένωσης έχει την υποχρέωση να ελέγχει προηγουμένως, βάσει κατά περίπτωση εξετάσεως, αν η ακύρωση αποτελεί υπερβολικά δυσμενή συνέπεια. Κατά την εξέταση αυτή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η φύση της διαπραχθείσας παρανομίας καθώς και τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, των τρίτων και της υπηρεσίας, ο δε δικαστής οφείλει, επίσης, να σταθμίσει τα εμπλεκόμενα συμφέροντα. Το Κοινοβούλιο στηρίζεται συναφώς, μεταξύ άλλων, στην απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2017, Spadafora κατά Επιτροπής (T-250/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:866, σκέψη 110), και υπογραμμίζει ότι η έλλειψη τέτοιας εξετάσεως στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση συνιστά έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

83 Ο F. Carbajo Ferrero αντιτάσσει ότι αυτός ο λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

84 Επισημαίνεται ότι η σκέψη 110 της αποφάσεως της 5ης Δεκεμβρίου 2017, Spadafora κατά Επιτροπής (T-250/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:866), την οποία επικαλείται το Κοινοβούλιο, αφενός καθιερώνει την αρχή της επαναφοράς του προσφεύγοντος στη νομική κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν από την πλημμέλεια στην οποία υπέπεσε η επιτροπή επιλογής και μια εξαίρεση από την αρχή αυτή, όταν η ακύρωση πράξεων οι οποίες απευθύνονται σε τρίτους και είναι ευνοϊκές για αυτούς, την οποία συνεπάγεται η επαναφορά αυτή, θα συνιστούσε υπερβολικά δυσμενή συνέπεια της επίμαχης πλημμέλειας. Αφετέρου, η σκέψη αυτή παραπέμπει στην απόφαση της 31ης Μαρτίου 2004, Girardot κατά Επιτροπής (T-10/02, EU:T:2004:94), και, εμμέσως, στην απόφαση της 5ης Ιουνίου 1980, Oberthür κατά Επιτροπής (24/79, EU:C:1980:145).

85 Όσον αφορά την εξαίρεση αυτή, υπενθυμίζεται ότι, με την τελευταία ως άνω απόφαση, το Δικαστήριο έκρινε ότι η διαδικασία προαγωγών σαράντα υπαλλήλων ήταν πλημμελής κατά το μέρος που αφορούσε την προσφεύγουσα της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη, για τον λόγο ότι η έκθεση βαθμολογίας της δεν είχε ακόμη συνταχθεί κατά το χρονικό σημείο που η επιτροπή προαγωγών είχε επιληφθεί των προτάσεων προαγωγής, ενώ οι εκθέσεις βαθμολογίας για την ίδια περίοδο που αφορούσαν άλλους προακτέους υπαλλήλους είχαν υποβληθεί στην εν λόγω επιτροπή και στην ΑΔΑ, γεγονός που έθετε την προσφεύγουσα σε δυσμενέστερη θέση έναντι αυτών των άλλων προακτέων υπαλλήλων. Εντούτοις, το Δικαστήριο έκρινε ότι η ακύρωση των προαγωγών των σαράντα τελικώς προαχθέντων υπαλλήλων θα συνιστούσε υπερβολικά δυσμενή συνέπεια της επίμαχης πλημμέλεια και ότι η επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα της υποθέσεως εκείνης αποτελούσε την αποκατάσταση που ανταποκρινόταν καλύτερα τόσο στα συμφέροντα της ίδιας όσο και στις απαιτήσεις της υπηρεσίας (απόφαση της 5ης Ιουνίου 1980, Oberthür κατά Επιτροπής, 24/79, EU:C:1980:145, σκέψεις 13 και 14).

86 Ακολουθώντας τη νομολογία αυτή, το Γενικό Δικαστήριο, στην απόφαση της 31ης Μαρτίου 2004, Girardot κατά Επιτροπής (T-10/02, EU:T:2004:94, σκέψη 87), δέχθηκε μεν ότι η Επιτροπή είχε παραλείψει να αποδείξει ότι εξέτασε δεόντως τα προσόντα της προσφεύγουσας πριν απορρίψει την υποψηφιότητά της για οκτώ μόνιμες θέσεις και πριν επιλέξει οκτώ άλλους υποψηφίους, πλην όμως έκρινε ότι η ακύρωση των αποφάσεων διορισμού στις επίμαχες θέσεις θα συνιστούσε υπερβολικά δυσμενή έννομη συνέπεια της παρανομίας στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, δεδομένου ότι η ανάκληση, μόνον εξ αυτού του λόγου, του διορισμού των επιλεγέντων υποψηφίων, και πλέον μόνιμων υπαλλήλων, θα ήταν αντίθετη προς τις αρχές της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και αντίθετη προς το συμφέρον της υπηρεσίας.

87 Χωρίς να απαιτείται να οριοθετηθεί η έκταση της εξαίρεσης αυτής, η οποία ενδέχεται να ποικίλλει ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες κάθε υποθέσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εν λόγω εξαίρεση δεν μπορούσε να εφαρμοστεί εν προκειμένω και ότι το Γενικό Δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων της διαφοράς της οποίας είχε επιληφθεί, δεν ήταν υποχρεωμένο να εξετάσει τον ενδεχομένως υπερβολικό χαρακτήρα της ακυρώσεως της απόφασης διορισμού του Α στη θέση του Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης.

88 Πράγματι, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 123, 124, 144 και 145 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η πλημμέλεια της διαδικασίας επιλογής που οφείλεται στη μη εφαρμογή των κριτηρίων συγκριτικής εξέτασης των προσόντων των υποψηφίων κατά τη διάρκεια των συνεντεύξεών τους, αφενός, και η πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και η εσφαλμένη σύγκριση των προσόντων των υποψηφίων λόγω της ανακρίβειας των στοιχείων που διαβιβάστηκαν στην ΑΔΑ, αφετέρου, δεν επηρέαζαν μόνο την αξιολόγηση της υποψηφιότητας του F. Carbajo Ferrero, αλλά και την αξιολόγηση της υποψηφιότητας του A.

89 Επιπλέον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι είναι προφανές το συμφέρον του F. Carbajo Ferrero να επιτύχει την ακύρωση της επίδικης απόφασης και ότι από την ακύρωση αυτή θίγεται μόνον το συμφέρον του A, ο οποίος όμως δεν μπορεί να επικαλεστεί δικαιολογημένη εμπιστοσύνη για τη διατήρηση του διορισμού του σε ισχύ, καθόσον η απόφαση αυτή προσβλήθηκε εμπροθέσμως από τον F. Carbajo Ferrero.

90 Όσον αφορά το συμφέρον της υπηρεσίας, επισημαίνεται ότι το Κοινοβούλιο δεν υποστηρίζει ότι προέβαλε επιχειρήματα με σκοπό να αποδείξει ότι η ακύρωση της επίδικης απόφασης θα προσέκρουε σε ιδιαίτερες δυσχέρειες. Εν πάση περιπτώσει, δεν αμφισβητείται ότι, από την 1η Ιουνίου 2018, εν αναμονή της πλήρωσης της θέσης του Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης, ανατέθηκαν στον F. Carbajo Ferrero προσωρινά καθήκοντα στη θέση αυτή για να διασφαλιστεί η αδιάλειπτη λειτουργία της Διεύθυνσης Μέσων Ενημέρωσης. Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν μπορεί να συναχθεί ότι η προσωρινή άσκηση των καθηκόντων του Διευθυντή Μέσων Ενημέρωσης συνεπάγεται την ύπαρξη οποιασδήποτε δυσχέρειας εντός της Διευθύνσεως αυτής.

91 Δεδομένου ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, δεν ήταν αναγκαίο να εξετάσει το Γενικό Δικαστήριο αν η ακύρωση της επίδικης απόφασης ήταν δυσανάλογη σε σχέση με τη φύση των διαπιστωθεισών πλημμελειών, το συμφέρον του A και το συμφέρον της υπηρεσίας, και ότι, ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν στερείται αιτιολογίας ως προς το ζήτημα αυτό, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αναιρέσεως που προβλήθηκε επικουρικώς.

92 Δεδομένου ότι δεν ευδοκίμησε κανένας λόγος αναιρέσεως, η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

93 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ως άνω Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

94 Δεδομένου ότι ο F. Carbajo Ferrero έχει ζητήσει να καταδικαστεί το Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα και αυτό ηττήθηκε, το Κοινοβούλιο πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο F. Carbajo Ferrero.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Fernando Carbajo Ferrero.

(υπογραφές)